

Vratislav

Starobylé město s bohatou minulostí se v době docela nedávné smutně zapsalo do našich dějin pod jménem - Breslau. S ním je spojena nelítostná činnost německých soudů, zvláště pak tzv. Volksgerichtshofu - lidového soudního dvora.

Ve zdejší sekýrárně bylo popraveno přes tisíc obětí, z toho asi 611 Čechů.

V lednu 1945, v době, kdy se blížila sovětská vojska, hrozilo Breslau obklíčení. Nacisté se rozhodli věznicí evakuovat. Pochod smrti vyrazil 24.1.1945 směrem na Drážďany a Waldheim. Neodešli však všichni. Ve věznicí zůstalo 71 odsouzených k smrti. Čtyřicet z nich bylo ještě týž den popraveno a naházeno do prázdné nádrže na vodu. Ta byla zasypana vápnem a pískem. Mezi těmito čtyřiceti popravenými byl i Jindřich Bombera. Po objevení hromadného hrobu byla těla obětí exhumována, převezena do Brna a zde 1.12.1946 pietně pohřbena.

Podle úředního seznamu správy věznice byli na příkaz generálního státního zástupce popraveni:

Jindřich Bombera
Stanislav Drobiš
Teodor Ondrášek
František Novák
Karel Krčmarský
Bohuslav Popek
František Malušek
Robert Váňa
František Vysloužil
Josef Klačánek
Josef Bohatec
Jaroslav Čechmánek
František Slezák
Metoděj Ševčík
František Bednařík
Jaroslav Raška
Bedřich Nohavica
Miroslav Špaček
Rudolf Albrecht
Josef Horný
Sidomír Velký
Adolf Cingroš
Josef Pavelka
František Hubačka
Ladislav Černý
Eduard Berka
Konstantin Hladký
Miloslav Hudec
František Schoř
Květoslav Nešpůrek
Bohumil Velička
Bohuslav Mrákava
Karel Pozour
Jiří Heinrich
Jan Robenek
Josef Vychodil
František Popek
Max Groetzner
Albert Bocze
Otto Hochauf

Čest jejich památce.

SLAVNOSTNÍ

ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY

PLK. JINDŘICHA BOMBERY

JESENEC U KONICE

11.8.1991 VE 14.00

ZVOU: RODINA BOMBEROVA

SVAZ BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU KONICE
OV ČSBS PROSTĚJOV
OV ČSBS OLOMOUC

*Osud určil,
abych svou krví přispěl
k vykoupení svobody
drahé vlasti.*

*Rád stavím se do šiku
obětovaných, neboť vím,
že naše smrt přinese
příštím pokolením lepší
životní podmínky.
Z krve se rodí život
i svoboda.*

(Úryvek z motáku
Bedřicha Hofmana,
popraven v Breslau
v roce 1943)

*Buďte tudíž - prosím
vás o to - v duších
svých pevní, ve svém
národním vědomí silní
a ve své veliké, lid-
sky důstojné vroucí
víře v lepší národní
budoucnost nezlomení...*

(E. Beneš, 3.12.1939)

Tato slova prezidenta E. Beneše zazněla z rozhlasového vysílání v prosinci roku 1939. V prvním roce války, v prvním roce poroby. Jen málokdo tušil, jak dlouhá bude doba utrpení. Jak silným protivníkem bude malomyslnost a beznaděj. A přece se našli lidé, kteří ji nejen překonali, kteří se nesklonili s jediným cílem - přežít, lidé, kteří s vědomím rizika, ve chvíli téměř beznadějně, v boji proti nepříteli obětovali vše. Takovým byl i Jindřich Bombera.

Narodil se 29. srpna 1897 v Jesenci u Konice v rodině domkaře Jana Bombery a jeho manželky Cecílie. Navštěvoval měšťanskou českou školu v Konici, českou reálku v Prostějově a vojenskou kadetní školu v Brně. Odtud byl vyřazen jako praporčík. V roce 1915 narukoval na ruskou frontu. Roku 1917 vstoupil dobrovolně do ruské legie. V roce 1919 dosáhl hodnosti kapitána.

Po návratu do vlasti byl převzat do čsl. armády. Tentýž rok byl přeřazen k četnictvu. Po působení v Prostějově, Brně, Hodoníně a Uherském Hradišti byl ustanoven v hodnosti majora do funkce velitele četnictva v Olomouci. Po zřízení protektorátu byl předčasně penzionován. Již od prvních dnů okupace se zapojil do odbojového hnutí. V roce 1943 byl gestapem zatčen a postupně vězněn v Olomouci, Brně a Vratislavi. Zde byl 19.7.1944 odsouzen k trestu smrti. Při evakuaci věznic 24.1.1945 byl popraven. Teprve po válce byl nalezen hromadný hrob 40 obětí poslední vratislavské popravy. Marně na jeho návrat čekala žena Marie a tři děti.

I v případě Jindřicha Bombery platí slova, která věnoval Jan Masaryk 25.3.1941 Přemyslu Šámalovi:

*"Když toho doba žádala, uměl
pro svůj národ žít. Za národ
uměl hrdinně zemřít vykonav
práci požehnanou.*

Requiescat in pace."